

Sygnatura akt: V GC 2129/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Roliński

Protokolant: Paulina Frelicka

po rozpoznaniu w dniu 16.01.2018r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Sp. z o. o. z/s w N.**

przeciwko: **J. C.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego **J. C.** na rzecz powódki (...) **Sp. z o. o. z/s w N.** kwotę 6 816,77 zł (sześć tysięcy osiemset szesnaście złotych siedemdziesiąt siedem groszy);
- zasądza od pozwanego **J. C.** na rzecz powódki (...) **Sp. z o. o. z/s w N.** kwotę 2 067 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1 817zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 2129/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 02 sierpnia 2017r. powód (...) Sp. z o.o. z/s w N. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. C. kwoty 6.816,77 zł. wraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego oraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że w powód i pozwany będąc przedsiębiorcami zawarli w ramach prowadzonej działalności gospodarczej umowy sprzedaży. Zapłata ceny miała nastąpić na podstawie faktur z odroczonym terminem płatności. Powód wywiązał się ze swojego zobowiązania. Natomiast pozwany nie dokonał płatności w terminach wskazanych w wystawionych fakturach VAT. Wobec czego dochodzona przez powoda kwota 6.816,77 zł. na podstawie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych stanowi rekompensatę za koszty odzyskiwania należności stanowiące równowartość kwoty 40 euro od każdej z 39 faktur. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował należności wobec powoda.

(pozew k. 2-4 akt)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 22 sierpnia 2017r. Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w osobie Referendarza Sądowego, w sprawie o sygn. akt V GNc 3347/17, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w ustawowym terminie pełnomocnik pozwanego zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanego zakwestionował powództwo co do zasady oraz co do wysokości. Zakwestionował, aby powód zlecił firmie windykacyjnej dochodzenie należności. Ponadto podał, iż strony zawarły ugodę pozasądową w dniu 09 czerwca 2017r. w którym określiły zobowiązania pozwanego wobec powoda wynikające ze wzajemnej współpracy. W ugodzie tej nie potwierdzono zobowiązania pozwanego wobec powoda z tytułu żądanych pozwem kosztów odzyskiwania należności. Poza tym zobowiązania wynikające z poszczególnych faktur wynikały z jednej łączącej strony umowy o współpracy handlowej i w ramach takiej umowy pozwany zamawiał towary. Pełnomocnik pozwanego zakwestionował także kurs wymiany euro powołany przez powoda i tym samym wysokość dochodzonych kosztów windykacji.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 82-84 akt)

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty pełnomocnik powódki podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Ponadto podniósł, iż koszty odzyskiwania należności nie wynikają z faktu przekazania sprawy do firmy windykacyjnej lecz z faktu, iż należności wynikające z faktur nie zostały zapłacone w terminie. Pozwany nie wywiązał się ze swoich obowiązków wynikających z ugody, z której nie wynika, aby powód zrezygnował z kosztów w postaci rekompensaty za odzyskiwanie należności. Ponadto wskazał, iż nie jest prawdą, aby strony zawarły jedną umowę o współpracy, gdyż relacje pomiędzy stronami kształtowane były każdorazowo na podstawie dokonywanych przez pozwanego u powoda zakupów, których potwierdzeniem były poszczególne faktury.

(odpowiedz na sprzeciw od nakazu zapłaty k. 97-98 akt)

Sąd poczynił następujące ustalenia faktyczne:

Powód (...) Sp. z o.o. z/s w N. jest wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców k. 6

akt)

Pozwany J. C. jest wpisany do (...) jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna (...).

(dowód: wydruk z (...) k. 75 akt)

Pozwany nabył od powoda towar w postaci artykułów spożywczych. Pomimo ustalonego terminu płatności pozwany nie zapłacił za towar w umówionych terminach zapłaty.

(dowód: faktury k. 10-67 akt)

Powód zlecił firmie windykacyjnej (...) dochodzenie roszczeń finansowych od pozwanego. W dniu 09 maja 2017r. w/ w firma windykacyjna wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 53.846,92 zł. w terminie 3 dni od otrzymania wezwania. Jednocześnie pismem z tego samego dnia firma windykacyjna (...) zawiadomiła pozwanego o wystawieniu jego długu na sprzedaż w Internecie oraz zebrania danych osobowych

(dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty k. 68-69 akt;

potwierdzenie nadania k. 70 akt;

pismo k. 87 akt)

W dniu 09 czerwca 2017r. strony zawarły ugodę pozasądową, stosownie do której pozwany zobowiązał się do zapłaty kwoty zadłużenia w postaci należności głównej w kwocie 45.351,05 zł. wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych w kwocie 1.479,44 zł., w comiesięcznych ratach, płatnych miesięcznie w kwocie po 500 zł. każda w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca. Ponadto strony postanowiły, iż w razie braku zapłaty chociażby części którejkolwiek z rat w ustalonych terminach, wierzyciel ma prawo żądania natychmiastowej zapłaty całości należności wraz z odsetkami.

(dowód: ugoda pozasądowa k. 88 akt)

Kurs waluty euro w dniu 30 września 2016r. wynosił 4,3120 zł., w dniu 31 października 2016r. wynosił 4,3267 zł., w dniu 30 listopada 2016r. wynosił 4,4384 zł., w dniu 30 grudnia 2016r. wynosił 4,4240 zł., w dniu 31 stycznia 2017r. wynosił 4,3308 zł. i w dniu 28 lutego 2017r. wynosił 4,3166 zł.

(dowód: Tabele kursu euro k. 71-73 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie wobec niewywiązania się przez pozwanego ze spoczywających na nim obowiązków zapłaty należności wobec powoda w terminach płatności wynikających z faktur VAT jak również obowiązków jakie przyjął na siebie pozwany na warunkach ustalonych przez strony w zawartej ugodzie pozasądowej. Jakkolwiek pozwany podniósł zarzut, iż roszczenie powoda jest bezzasadne w związku z treścią zawartej ugody pozasądowej, to jednakże pozwany nie wykazał w żaden sposób, iż wywiązał się ze swoich obowiązków w sposób prawidłowy, czemu powód stanowczo zaprzeczył. Tymczasem stosownie do § 3 ugody, w razie braku zapłaty chociażby części którejkolwiek z rat w ustalonych terminach, wierzyciel ma prawo żądania natychmiastowej zapłaty całości należności wraz z odsetkami. W tej sytuacji obowiązkiem pozwanego było wykazanie, iż wywiązał się lub wywiązywał z przyjętych na siebie obowiązków w sposób prawidłowy, co też powinien był uczynić także z tej przyczyny, iż powód temu stanowczo zaprzeczył.

W tym miejscu należy wskazać, iż pozwany po otrzymaniu odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym pełnomocnik powoda wskazał, iż przyczyna wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem był fakt, iż pozwany nie wywiązał się ze swoich obowiązków wynikających z ugody, nie ustosunkował się do tych twierdzeń, co też w ocenie Sądu okoliczność tą czyni za przyznaną przez pozwanego na podstawie art. 230 k.p.c.

Ponadto należy podzielić stanowisko powoda, iż z treści ugody nie wynika, aby powód zrezygnował z kosztów w postaci rekompensaty za odzyskiwanie należności.

Nie można uznać za zasadne kwestionowanie przez pozwanego prawa powoda do naliczenia rekompensaty za koszty odzyskania należności od każdej z faktur nieregulowanych w terminie przez pozwanego bowiem żądanie przez powoda kwoty 6.816,77 zł dochodzonej z tego tytułu znajduje uzasadnienie na gruncie przepisów ustawy z dnia 08 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U.2013.403). Otóż stosownie do art. 10 ustęp 1 tej ustawy wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. Przy czym powód w niniejszej sprawie dochodzi równowartości kwoty 40 euro od każdej z faktur do czego jest uprawiona z mocy ustępu 3 w/w art. 10 ustawy.

Zatem powodowi przysługuje prawo do domagania się od pozwanego powyższej kwoty bowiem roszczenie o rekompensatę, które jest ściśle związane z wymagalną wierzytelnością powstało z mocy prawa od dnia nabycia uprawnienia do odsetek. Ponadto co warte podkreślenia przedmiotowa rekompensata przysługuje powodowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie III CZP 94/15 Biul.SN 2015/12/11).

Wobec powyższego okoliczność, czy powód zlecił dochodzenie roszczeń firmie windykacyjnej nie ma znaczenia dla oceny zasadności przedmiotowego roszczenia powoda.

Na marginesie należy wskazać, iż wbrew twierdzeniom pozwanego z dokumentu w postaci wezwania do zapłaty wprost wynika, iż powód zlecił firmie windykacyjnej dochodzenie przysługujących mu należności od pozwanego.

Powód w sposób prawidłowy obliczył kwotę rekompensaty w oparciu o prawidłowe kursy waluty euro. Ponadto jak wynika to z okoliczności faktycznych sprawy powoda i pozwanego nie łączyła jedna umowa na podstawie której pozwany dokonywał zakupu towaru od powoda. Skoro pozwany wbrew twierdzeniom powoda w tym zakresie podniósł zarzut, iż zobowiązania wynikające z poszczególnych faktur wynikały z jednej łączącej strony umowy o współpracy handlowej i w ramach takiej umowy pozwany zamawiał towary, to powinien tą okoliczność wykazać stosownie do treści art. 6 k.c. Zgodnie z wynikającą z art. 6 k.c. regułą rozłożenia ciężaru dowodu pozwany powinien udowodnić okoliczności niweczące prawo na którego istnienie powołuje się powód lub uniemożliwiające jego powstanie.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.11.1997 r. I PKN 375/97 OSNP 1998/18/537). Zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. inicjatywa dowodowa spoczywa w rękach strony, a nie zaś Sądu i pouczenie w zakresie konkretnych dowodów nie jest obowiązkiem Sądu.” (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.10.2000 r. II UKN 33/00 OSNP 2002/10/251); „Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).” (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.12.1996 r. I CKU 45/96 OSNC 1997/6-7/76).

Na stronach spoczywa więc ciężar udowodnienia wskazywanych przez siebie faktów. Ta strona, która twierdzi, że określony fakt miał miejsce obowiązana jest zgłosić dowód lub dowody wykazujące jego istnienie. Ciężar udowodnienia faktu należy zatem rozmieć z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a drugiej konsekwencjami poniesienia realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.11.2007r., II CSK 239/07, niepubl.).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego powyższe twierdzenia pozwanego są gołosłowne, niezasadne i stanowią efekt przyjętej przez pozwanego linii obrony.

Mając na uwadze powyższe powództwo należało uwzględnić, czemu sąd dał wyraz w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosując przewidzianą w art. 98 k.p.c. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i wobec uwzględnienia powództwa zasądził ich zwrot od pozwanego na rzecz powoda. Koszty postępowania po stronie powodowej w niniejszej sprawie stanowiły opłata sądowa od pozwu w kwocie 250 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa radcy prawnego w kwocie 17 zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1.800 zł. ustalone w oparciu o § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015.poz.1804).